

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (έκτο τμήμα)

της 13ης Δεκεμβρίου 2018*

«Κρατικές ενισχύσεις – Χημική βιομηχανία – Απόφαση για τη συνέχιση της λειτουργίας επιχείρησης κατά τη διάρκεια της πτωχευτικής διαδικασίας – Απόφαση που διαπιστώνει τη μη ύπαρξη κρατικής ενισχύσεως – Προσφυγή ακυρώσεως – Ζήτημα κατά πόσον η πράξη αφορά ατομικά τον προσφεύγοντα – Παραδεκτό – Έννοια της κρατικής ενισχύσεως – Πλεονέκτημα – Κριτήριο του ιδιώτη πιστωτή – Καταλογισμός στο κράτος – Υποχρέωση αιτιολογήσεως»

Στην υπόθεση T-284/15,

AlzChem AG, με έδρα το Trostberg (Γερμανία), εκπροσωπούμενη αρχικώς από τους P. Alexiadis, solicitor, A. Borsos και I. Georgiopoulos, δικηγόρους, στη συνέχεια, από τους M. Alexiadis, A. Borsos, E. Kazili, P. Oravec και K. Csach, δικηγόρους,

προσφεύγουσα,

κατά

Ευρωπαϊκής Επιτροπής, εκπροσωπούμενης από τον G. Conte και την L. Armati,

καθής,

υποστηριζόμενης από

τη **Σλοβακική Δημοκρατία**, εκπροσωπούμενη από την B. Ricziονά,

και από

τη **Fortischem a.s.**, με έδρα το Nováky (Σλοβακία), εκπροσωπούμενη από τους C. Arhold, P. Hodál και M. Staroň, δικηγόρους,

παρεμβαίνουσες,

με αντικείμενο προσφυγή βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ με αίτημα την ακύρωση του άρθρου 2 της αποφάσεως (ΕΕ) 2015/1826 της Επιτροπής, της 15ης Οκτωβρίου 2014, σχετικά με την κρατική ενίσχυση SA.33797 (2013/C) (πρώην 2013/NN) (πρώην 2011/CP) την οποία έθεσε σε εφαρμογή η Σλοβακία υπέρ της NCHZ (ΕΕ 2015, L 269, σ. 71),

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έκτο τμήμα),

συγκείμενο από τους G. Berardis, πρόεδρο, Σ. Παπασάββα και Ο. Spineanu-Matei (εισηγήτρια), δικαστές,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

γραμματέας: P. Cullen, διοικητικός υπάλληλος,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 11ης Απριλίου 2018,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση¹

I. Ιστορικό της διαφοράς

- 1 Η προσφεύγουσα, AlzChem AG, είναι εταιρία εδρεύουσα στη Γερμανία, η οποία ασκεί τη δραστηριότητά της σε διάφορες αγορές ευγενών χημικών προϊόντων σε ορισμένα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, μεταξύ των οποίων η Σλοβακική Δημοκρατία.
- 2 Η Novácké chemické závody, a.s. v konkurze (στο εξής: NCHZ) ήταν παραγωγός χημικών προϊόντων, η οποία ανήκε σε ιδιωτικά κεφάλαια και διέθετε τρία τμήματα. Η εταιρία αυτή εκμεταλλευόταν εργοστάσιο χημικών προϊόντων εγκατεστημένο στην περιοχή Trenčín (Σλοβακία). Είχε ως βασική δραστηριότητα την παραγωγή ανθρακασβεστίου και βιομηχανικών αερίων, πολυβινυλοχλωριδίου και των υποπροϊόντων του, καθώς και ενός αυξανόμενου μεριδίου προϊόντων βαριάς χημικής βιομηχανίας και ευγενών χημικών προϊόντων μικρής ποσοτικής παραγωγής.
- 3 Στις 8 Οκτωβρίου 2009, η NCHZ, κατόπιν υποβολής δήλωσης περί αδυναμίας συνέχισης των δραστηριοτήτων της και περί αναστολής πληρωμών, υπήχθη σε διαδικασία πτώχευσης.
- 4 Στις 5 Νοεμβρίου 2009, η Σλοβακική Δημοκρατία εξέδωσε τον zákon č. 493/2009 Z.z. o niektorých opatreniach týkajúcich sa strategických spoločností a o zmene a doplnení niektorých zákonov (νόμο 493/2009 περί ορισμένων μέτρων σχετικά με τις εταιρίες στρατηγικής σημασίας και την τροποποίηση ορισμένων άλλων νόμων, στο εξής: νόμος για τις εταιρίες στρατηγικής σημασίας). Ο νόμος αυτός, ο οποίος τέθηκε σε ισχύ την 1η Δεκεμβρίου 2009, παρείχε στο κράτος δικαίωμα προτίμησης στην εξαγορά εταιριών στρατηγικής σημασίας που είχαν υπαχθεί σε πτωχευτική διαδικασία και απαιτούσε τον ορισμό ενός συνδίκου πτώχευσης (στο εξής: σύνδικος) για να διασφαλιστεί η συνέχιση της λειτουργίας της εταιρίας στρατηγικής σημασίας κατά τη διάρκεια της πτωχευτικής διαδικασίας. Στις 2 Δεκεμβρίου 2009, η NCHZ χαρακτηρίστηκε από τις σλοβακικές αρχές, βάσει του εν λόγω νόμου, ως εταιρία στρατηγικής σημασίας και υπήχθη στο καθεστώς αυτό έως τη λήξη ισχύος του νόμου, στις 31 Δεκεμβρίου 2010. Η NCHZ ήταν η μόνη εταιρία στην οποία εφαρμόστηκε ο εν λόγω νόμος (στο εξής: πρώτη περίοδος της πτώχευσης).
- 5 Μετά τις 31 Δεκεμβρίου 2010, η NCHZ υπήχθη στον νόμο zákon č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov (νόμο 7/2005 σχετικά με την πτώχευση και την αναδιάρθρωση και με την τροποποίηση ορισμένων άλλων νόμων, στο εξής: νόμος περί πτωχεύσεως) (στο εξής: δεύτερη περίοδος της πτώχευσης). Κατά την κοινή συνέλευση της 26ης Ιανουαρίου 2011 των εγχειρόγραφων πιστωτών, οι οποίοι συνήλθαν στο πλαίσιο της επιτροπής πιστωτών (στο εξής: επιτροπή πιστωτών), και των προνομιούχων πιστωτών (στο εξής: συνέλευση της 26ης Ιανουαρίου 2011), ο τότε σύνδικος ενημέρωσε τους πιστωτές ότι οι λειτουργικές δαπάνες που προέκυψαν από τη δραστηριότητα της NCHZ ήταν υψηλότερες από τα έσοδα που προέκυψαν από τη λειτουργία της. Ο σύνδικος κοινοποίησε επίσης στους πιστωτές την οικονομική ανάλυσή του της 23ης Δεκεμβρίου 2010 (στο εξής: οικονομική ανάλυση), η οποία συμπληρώθηκε από μια παρουσίαση εκ μέρους των μελών της διοίκησης. Οι ανωτέρω πιστωτές αποφάσισαν τη συνέχιση της λειτουργίας της NCHZ (στο εξής: απόφαση της 26ης Ιανουαρίου 2011). Δεδομένου ότι η απόφαση αυτή

1 Παρατίθενται μόνον οι σκέψεις των οποίων η δημοσίευση κρίνεται σκόπιμη από το Γενικό Δικαστήριο.

επικυρώθηκε με απόφαση του *súd v Trenčine* (πρωτοδικείου Trenčín, Σλοβακία), στις 17 Φεβρουαρίου 2011 [στο εξής: απόφαση του *súd v Trenčine* (πρωτοδικείου Trenčín) ή απόφαση της 17ης Φεβρουαρίου 2011], ο σύνδικος συνέχισε τη λειτουργία της εταιρίας. Εν προκειμένω, σύμφωνα με τον νόμο περί πτωχεύσεως, η επιτροπή πιστωτών, οι προνομιούχοι πιστωτές και το *súd v Trenčine* (πρωτοδικείο Trenčín) αποτελούσαν την αρμόδια επιτροπή (στο εξής: αρμόδια επιτροπή).

[*παραλειπόμενα*]

- 10 Με έγγραφο της 2ας Ιουλίου 2013, η Επιτροπή κοινοποίησε στις σλοβακικές αρχές την απόφασή της να κινήσει την επίσημη διαδικασία έρευνας, δυνάμει του άρθρου 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ (ΕΕ 2013, C 297, σ. 85), όσον αφορά, αφενός, την άδεια από το κράτος, βάσει του νόμου για τις εταιρίες στρατηγικής σημασίας, να συνεχιστεί η λειτουργία της NCHZ από τον Δεκέμβριο του 2009 μέχρι τον Δεκέμβριο του 2010 και, αφετέρου, την απόφαση των πιστωτών του Ιανουαρίου του 2011 να συνεχίσουν τη λειτουργία της NCHZ μετά τη λήξη ισχύος του νόμου περί εταιριών στρατηγικής σημασίας. Επιπλέον, η Επιτροπή εξέφρασε αμφιβολίες ως προς το κατά πόσον ο διαγωνισμός με τον οποίο πωλήθηκε η NCHZ ήταν άνευ όρων και έκρινε ότι υπήρχαν σοβαρές ενδείξεις ότι η οικονομική συνέχεια μεταξύ της NCHZ και της νέας οντότητας δεν είχε διακοπεί.

[*παραλειπόμενα*]

II. Η προσβαλλόμενη απόφαση

- 13 Στις 15 Οκτωβρίου 2014, η Επιτροπή εξέδωσε την απόφαση (ΕΕ) 2015/1826, σχετικά με την κρατική ενίσχυση SA.33797 (2013/C) (πρώην 2013/NN) (πρώην 2011/CP) την οποία έθεσε σε εφαρμογή η Σλοβακία υπέρ της NCHZ (ΕΕ 2015, L 269, σ. 71, στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση).
- 14 Η Επιτροπή έκρινε ότι η υπαγωγή της NCHZ στο καθεστώς των εταιριών στρατηγικής σημασίας (στο εξής: πρώτο μέτρο) συνιστούσε επιλεκτικό πλεονέκτημα υπέρ της εταιρίας αυτής, ήταν καταλογιστέα στο κράτος, συνεπαγόταν τη χρησιμοποίηση κρατικών πόρων και είχε νοθεύσει τον ανταγωνισμό σε μια αγορά ανοικτή στο εμπόριο μεταξύ των κρατών μελών. Η Επιτροπή κατέληξε ότι το μέτρο συνιστούσε κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ και ότι η εν λόγω ενίσχυση ήταν παράνομη και ασύμβατη με την εσωτερική αγορά (αιτιολογικές σκέψεις 110 και 114 έως 124 της προσβαλλομένης αποφάσεως). Η Επιτροπή, αφού εκτίμησε ότι το ποσό της κρατικής ενισχύσεως ανερχόταν σε 4 783 424,10 ευρώ, έκρινε ότι η ενίσχυση έπρεπε να ανακτηθεί από την NCHZ και ότι η διαταγή ανακτήσεως έπρεπε να επεκταθεί και στη Fortischem, δεδομένου ότι αυτή συνδεόταν με την NCHZ στο πλαίσιο μιας οικονομικής συνέχειας (αιτιολογικές σκέψεις 101 και 174 της προσβαλλομένης αποφάσεως).
- 15 Αντιθέτως, η Επιτροπή έκρινε ότι η συνέχιση της λειτουργίας της NCHZ βάσει της αποφάσεως των πιστωτών της 26ης Ιανουαρίου 2011 (στο εξής: δεύτερο μέτρο) δεν συνιστούσε κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, δεδομένου ότι δεν συνέτρεχαν τουλάχιστον δύο σωρευτικές προϋποθέσεις που απαιτούνταν για την ύπαρξη κρατικής ενισχύσεως, δηλαδή η δυνατότητα καταλογισμού του επίμαχου μέτρου στο κράτος και η ύπαρξη οικονομικού πλεονεκτήματος (αιτιολογική σκέψη 113 της προσβαλλομένης αποφάσεως).
- 16 Το διατακτικό της προσβαλλομένης αποφάσεως έχει ως εξής:

«*Άρθρο 2*

Η απόφαση για τη συνέχιση της λειτουργίας της NCHZ μετά τη λήξη ισχύος του νόμου με βάση την απόφαση της επιτροπής πιστωτών δεν συνιστά κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 107 παράγραφος 1, [ΣΛΕΕ].

[...]

Άρθρο 6

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στη [Σλοβακική Δημοκρατία].»

[παραλειπόμενα]

V. Σκεπτικό

[παραλειπόμενα]

B. Επί της ουσίας

[παραλειπόμενα]

2. Ως προς τη δυνατότητα καταλογισμού στο κράτος της συνέχισης της λειτουργίας της NCHZ κατά τη δεύτερη περίοδο της πτώχευσης (δεύτερος λόγος ακυρώσεως)

[παραλειπόμενα]

β) Ως προς την παράβαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως όσον αφορά τη δυνατότητα καταλογισμού του δεύτερου μέτρου στο κράτος λόγω της επικύρωσης από το *súd v Trenčín* (πρωτοδικείου *Trenčín*) της αποφάσεως της 26ης Ιανουαρίου 2011 (πρώτο σκέλος του δεύτερου λόγου ακυρώσεως)

- 97 Η προσφεύγουσα προβάλλει ότι, όπως ανέφερε η Επιτροπή στην αιτιολογική σκέψη 46 της προσβαλλομένης αποφάσεως, είχε υποστηρίξει, υπό την ιδιότητα της καταγγέλλουσας, ότι η απόφαση να επιτραπεί η συνέχιση της λειτουργίας της NCHZ ήταν καταλογιστέα στο κράτος, ιδίως καθόσον η απόφαση αυτή είχε επικυρωθεί και είχε καταστεί δεσμευτική από το *súd v Trenčín* (πρωτοδικείο *Trenčín*).
- 98 Ωστόσο, μολονότι η Επιτροπή δέχεται, στις αιτιολογικές σκέψεις 14, 33, 35, 36 και 102 της προσβαλλομένης αποφάσεως, την εμπλοκή του *súd v Trenčín* (πρωτοδικείου *Trenčín*) στη διαδικασία λήψης αποφάσεων, εντούτοις σιωπά, στις αιτιολογικές σκέψεις 103 και 104 της προσβαλλομένης αποφάσεως, στις οποίες εκθέτει την ανάλυσή της επί του ζητήματος της δυνατότητας καταλογισμού του μέτρου στο κράτος, ως προς το ζήτημα του ρόλου που διαδραμάτισε το εν λόγω δικαστήριο. Η προσφεύγουσα καταλήγει ότι, ενώ οι αποφάσεις των εθνικών δικαστηρίων είναι κατά κανόνα καταλογιστέες στο κράτος, η Επιτροπή δεν παρέσχε καμία ένδειξη ικανή να εξηγήσει τον λόγο για τον οποίο η απόφαση του *súd v Trenčín* (πρωτοδικείου *Trenčín*) δεν ασκούσε επιρροή ή, στην περίπτωση που ασκούσε επιρροή, τον λόγο για τον οποίο δεν αρκούσε για να τεκμηριώσει τον καταλογισμό του δεύτερου μέτρου στο κράτος.
- 99 Η Επιτροπή εκτιμά ότι η προσβαλλόμενη απόφαση είναι επαρκώς αιτιολογημένη. Θεωρεί ότι εξέθεσε, κατά τρόπο σαφή και μη διφορούμενο τη συλλογιστική που ακολούθησε, παρέχοντας έτσι τη δυνατότητα στην προσφεύγουσα να την κατανοήσει και στο Γενικό Δικαστήριο να ασκήσει τον δικαστικό έλεγχό του. Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι είχε ήδη διευκρινίσει ότι, σε περίπτωση που όλοι οι πιστωτές, οι οποίοι είναι ως επί το πλείστον ιδιώτες, αποφασίσουν ρητώς ότι έχουν οικονομικό συμφέρον να επιτρέψουν τη συνέχιση των δραστηριοτήτων της υπό πτώχευση επιχείρησης, η απόφασή τους δεν είναι καταλογιστέα στο κράτος απλώς και μόνον επειδή επικυρώνεται στη συνέχεια από δικαστήριο και καθίσταται δεσμευτική. Κατά την Επιτροπή, μολονότι η προσφεύγουσα

- μπορεί να διαφωνεί ως προς το βάσιμο της προσέγγισης αυτής, δεν μπορεί εντούτοις να ισχυρίζεται ότι δεν κατανόησε τη συλλογιστική που στηρίζει το συμπέρασμά της, καθώς, παρά τη λακωνικότητα της προσβαλλομένης αποφάσεως επί του σημείου αυτού, η συλλογιστική αυτή προκύπτει σαφώς, ιδίως από τις αιτιολογικές σκέψεις 102 έως 104.
- 100 Εισαγωγικά, πρέπει να γίνει δεκτό ότι, με την επιχειρηματολογία της, η προσφεύγουσα επικαλείται, κατ' ουσίαν, παράβαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως όσον αφορά τον ρόλο του *súd v Trenčín* (πρωτοδικείου Trenčín) στη διαδικασία λήψης αποφάσεων.
- 101 Παρατηρείται ότι, στην αιτιολογική σκέψη 102 της προσβαλλομένης αποφάσεως, η Επιτροπή επισήμανε ότι «όλοι οι πιστωτές της επιτροπής πιστωτών και οι [προνομιούχοι] πιστωτές συμφώνησαν τον Ιανουάριο του 2011 ότι θα πρέπει να συνεχιστεί η λειτουργία της NCHZ» και ότι «η απόφαση αυτή [επικυρώθηκε] στη συνέχεια από το [*súd v Trenčín* (πρωτοδικείο Trenčín)] σύμφωνα με τον σλοβακικό πτωχευτικό νόμο και τοιουτοτρόπως κατέστη δεσμευτική για τον σύνδικο».
- 102 Στην αιτιολογική σκέψη 103 της προσβαλλομένης αποφάσεως, η Επιτροπή εξέτασε το ζήτημα της ενδεχόμενης υπάρξεως δικαιώματος αρνησικυρίας της επιτροπής πιστωτών και των προνομιούχων πιστωτών και κατέληξε, συναφώς, ότι, «[ω]ς εκ τούτου, καμία κρατική οντότητα δεν κατάφερε να διεκδικήσει τα συμφέροντά της σταματώντας την περαιτέρω συσσώρευση χρεών».
- 103 Στην αιτιολογική σκέψη 104 της προσβαλλομένης αποφάσεως, η Επιτροπή επισήμανε ότι, «[ω]ς εκ τούτου, συνάγεται το συμπέρασμα ότι η συνέχιση της λειτουργίας της NCHZ βασίστηκε σε απόφαση που καθόρισαν οι ιδιώτες πιστωτές, καθώς οι δημόσιοι πιστωτές δεν ήταν σε θέση να ασκήσουν αρνησικυρία στη συνέχιση της λειτουργίας της NCHZ» και ότι, «[γ]ια τον λόγο αυτό, η απόφαση για τη συνέχιση της λειτουργίας της NCHZ μετά τη λήξη ισχύος του νόμου δεν μπορεί να θεωρηθεί καταλογιστέα στο κράτος».
- 104 Δεν αμφισβητείται ότι, λαμβανομένων υπόψη των περιστάσεων της συγκεκριμένης περίπτωσης και σύμφωνα με τις διατάξεις του νόμου περί πτωχεύσεως, το *súd v Trenčín* (πρωτοδικείο Trenčín) αποτελούσε μέρος της αρμόδιας επιτροπής που κλήθηκε να αποφασίσει σχετικά με τη συνέχιση ή μη της λειτουργίας της NCHZ και ότι, σύμφωνα με το άρθρο 83, παράγραφος 4, του νόμου περί πτωχεύσεως, ο [σύνδικος] δεσμευόταν από την απόφαση της 17ης Φεβρουαρίου 2011.
- 105 Διαπιστώνεται όμως ότι, με την προσβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή δεν καθόρισε σαφώς τον τρόπο με τον οποίο είχε αντιληφθεί τον ρόλο του *súd v Trenčín* (πρωτοδικείου Trenčín) στη διαδικασία λήψης αποφάσεων. Συγκεκριμένα, στις αιτιολογικές σκέψεις 14, 26 και 32, καθώς και στο άρθρο 2 της εν λόγω αποφάσεως, η Επιτροπή ανέφερε μόνον την απόφαση της 26ης Ιανουαρίου 2011, χωρίς να αναφερθεί στην παρέμβαση του εν λόγω δικαστηρίου (βλ. σκέψη 78 ανωτέρω), ενώ, στις αιτιολογικές σκέψεις 33, 35, 36 και 102 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ανέφερε την απόφαση του εν λόγω δικαστηρίου, χωρίς να εξηγεί τον συγκεκριμένο ρόλο του εν προκειμένω, υπό το πρίσμα του γράμματος του άρθρου 83, παράγραφος 4, του νόμου περί πτωχεύσεως, αφήνοντας έτσι να εννοηθεί ότι το δικαστήριο αυτό παρενέβη μόνο για να εγκρίνει την απόφαση της 26ης Ιανουαρίου 2011 και να την καταστήσει δεσμευτική (βλ., ειδικότερα, αιτιολογική σκέψη 33 της προσβαλλομένης αποφάσεως).
- 106 Περαιτέρω, διαπιστώνεται ότι η Επιτροπή, στο πλαίσιο της εκτιμήσεώς της για την απόφαση συνέχισης της λειτουργίας της NCHZ κατά τη δεύτερη περίοδο της πτωχεύσεως, μολονότι αναφέρει, στην αιτιολογική σκέψη 102 της προσβαλλομένης αποφάσεως, την ύπαρξη της αποφάσεως της 17ης Φεβρουαρίου 2011, εντούτοις δεν κάνει μνεία της εν λόγω αποφάσεως σε καμία από τις αιτιολογικές σκέψεις 103 έως 112 της προσβαλλομένης αποφάσεως, και ειδικότερα στις αιτιολογικές σκέψεις 103 και 104. Επομένως, η Επιτροπή έκανε μνεία μόνον της αποφάσεως της 26ης Ιανουαρίου 2011.

- 107 Εξάλλου, όπως επισήμανε η Επιτροπή και κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, δεν μπορεί να αποκλεισθεί το ενδεχόμενο να θεωρηθεί ένα μέτρο ως απόφαση καταλογιστέα στο κράτος, κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, κατόπιν αποφάσεως εθνικού δικαστηρίου (βλ., υπό την έννοια αυτή, αποφάσεις της 26ης Οκτωβρίου 2016, ΔΕΗ και Επιτροπή κατά Αλουμίνιον της Ελλάδος, C-590/14 P, EU:C:2016:797, σκέψεις 59, 77 και 81, και της 3ης Μαρτίου 2016, Simet κατά Επιτροπής, T-15/14, EU:T:2016:124, σκέψεις 38, 44 και 45).
- 108 Στο πλαίσιο αυτό, πρέπει να γίνει δεκτό ότι η Επιτροπή όφειλε να εκθέσει, με την προσβαλλόμενη απόφαση, τους λόγους που την οδήγησαν στο συμπέρασμα ότι η απόφαση για τη συνέχιση της λειτουργίας της NCHZ δεν ήταν καταλογιστέα στο *súd v Trenčín* (πρωτοδικείο Trenčín).
- 109 Συναφώς, όσον αφορά το επιχείρημα της Επιτροπής ότι είχε εκθέσει, κατά τρόπο σαφή και μη διφορούμενο τη συλλογιστική που ακολούθησε, διαπιστώνεται ότι οι εξηγήσεις της, οι οποίες παρατίθενται στη σκέψη 99 ανωτέρω, ουδόλως προκύπτουν από την προσβαλλόμενη απόφαση, αλλά από τα δικόγραφα της ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου και ότι, αντιθέτως προς τους ισχυρισμούς της, η Επιτροπή συμπλήρωσε με τον τρόπο αυτόν την αιτιολογία της προσβαλλομένης απόφασης. Σύμφωνα, όμως, με την παρατιθέμενη στη σκέψη 74 ανωτέρω νομολογία, η αιτιολογία πρέπει να περιλαμβάνεται στο σώμα της προσβαλλόμενης απόφασης και δεν μπορεί να διασαφηνίζεται για πρώτη φορά και εκ των υστέρων ενώπιον του δικαστή της Ένωσης.
- 110 Επομένως, όπως προβάλλει και η προσφεύγουσα, η Επιτροπή παρέλειψε να εκθέσει στην προσβαλλόμενη απόφαση τους λόγους για τους οποίους η απόφαση του *súd v Trenčín* (πρωτοδικείου Trenčín) δεν είχε καμία επίπτωση στην ανάλυσή της ως προς τη δυνατότητα καταλογισμού του υπό εξέταση μέτρου.
- 111 Περαιτέρω, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, το Γενικό Δικαστήριο υπέβαλε ερωτήσεις στην Επιτροπή προκειμένου να κατανοήσει, λαμβανομένων υπόψη των διατάξεων του νόμου περί πτωχεύσεως, εάν δικαστήριο αποφαινόμενο κατά το άρθρο 83, παράγραφος 4, του εν λόγω νόμου, όπως εν προκειμένω το *súd v Trenčín* (πρωτοδικείο Trenčín), όφειλε απλώς να εξετάσει την τήρηση των τυπικών πτυχών της απόφασης των πιστωτών ή αν όφειλε, επιπλέον, να ελέγξει το βάσιμο της απόφασης αυτής και εάν μπορούσε, ενδεχομένως, να λάβει διαφορετική απόφαση. Διαπιστώνεται, εντούτοις, ότι η Επιτροπή δεν ήταν σε θέση να απαντήσει συναφώς. Περιορίστηκε στο να υποστηρίξει ότι, εν προκειμένω, το *súd v Trenčín* (πρωτοδικείο Trenčín) δεν είχε άλλη επιλογή παρά να επιβεβαιώσει την απόφαση της 26ης Ιανουαρίου 2011, χωρίς πάντως να υποστηρίξει ότι το εν λόγω δικαστήριο είχε εκ του νόμου περιορισμένη εξουσία.
- 112 Επομένως, λαμβανομένου υπόψη του ειδικού πλαισίου εντός του οποίου αποφάνθηκε εν προκειμένω το *súd v Trenčín* (πρωτοδικείο Trenčín), καθόσον ήταν μέλος της αρμόδιας επιτροπής, η προσβαλλόμενη απόφαση δεν είναι επαρκώς αιτιολογημένη όσον αφορά τον καταλογισμό στο κράτος της απόφασης για τη συνέχιση της λειτουργίας της NCHZ κατά τη δεύτερη περίοδο της πτωχεύσεως.

[παραλειπόμενα]

3. Ως προς την ύπαρξη οικονομικού πλεονεκτήματος απορρέοντος από την απόφαση να συνεχιστεί η λειτουργία της NCHZ κατά τη δεύτερη περίοδο της πτώχευσης (πρώτο σκέλος του πρώτου λόγου ακυρώσεως)

[παραλειπόμενα]

γ) Ως προς την εσφαλμένη εφαρμογή του κριτηρίου του ιδιώτη πιστωτή (πρώτο επιμέρους σκέλος)

[παραλειπόμενα]

3) Ως προς τη δυνατότητα συγκρίσεως της καταστάσεως των δημόσιων και των ιδιωτών πιστωτών

[παραλειπόμενα]

i) Επί της εκτιμήσεως της θέσης του κράτους ως ενιαίου πιστωτή

[παραλειπόμενα]

- 184 Πρέπει να γίνει δεκτό ότι, όπως προβάλλει η Επιτροπή, υποστηριζόμενη από τη Σλοβακική Δημοκρατία και τη Fortischem, η επιχειρηματολογία της προσφεύγουσας στηρίζεται συναφώς στην παραδοχή ότι η Επιτροπή δεν έπρεπε να λάβει υπόψη κάθε δημόσιο πιστωτή μεμονωμένα, αλλά τη Σλοβακική Δημοκρατία ως ενιαίο δημόσιο πιστωτή, εκπροσωπούσα όλους τους δημόσιους πιστωτές.
- 185 Ωστόσο, τόσο η Επιτροπή όσο και οι παρεμβαίνοντες επικαλούνται τον εσφαλμένο χαρακτήρα της εν λόγω παραδοχής, διότι, όπως απορρέει από το κριτήριο του ιδιώτη πιστωτή, κάθε δημόσιος πιστωτής πρέπει να λάβει απόφαση υπό το πρίσμα των χαρακτηριστικών των απαιτήσεων που έχει από τον συγκεκριμένο οφειλέτη και ότι η σύγκριση πρέπει να γίνεται μεταξύ της αποφάσεως που λαμβάνει κάθε επιμέρους δημόσιος πιστωτής και της αποφάσεως που θα λάμβανε ένας ιδιώτης πιστωτής που βρίσκεται στην ίδια κατάσταση.
- 186 Διαπιστώνεται, καταρχάς, ότι η προσφεύγουσα δεν επικαλείται καμία νομολογία προς στήριξη της επιχειρηματολογίας της και περιορίζεται στο να αμφισβητήσει ότι η νομολογία που επικαλείται η Επιτροπή μπορεί να στηρίξει την άποψη της τελευταίας. Η προσφεύγουσα εκτιμά ότι το ζήτημα αυτό δεν έχει επιλυθεί, ενώ η Επιτροπή προβάλλει ότι δεν χρειαζόταν να επιλυθεί, διότι αποτελεί ουσιαστικό στοιχείο της εφαρμογής του κριτηρίου του ιδιώτη πιστωτή.
- 187 Πρώτον, με την απόφαση της 11ης Ιουλίου 2002, HAMSA κατά Επιτροπής (T-152/99, EU:T:2002:188), την οποία επικαλείται η Επιτροπή, ο δικαστής της Ένωσης έκρινε ότι απέκειτο στην Επιτροπή να καθορίσει, για καθέναν από τους εμπλεκόμενους δημόσιους οργανισμούς, αν η διαγραφή χρεών στην οποία έκαστος προέβη ήταν προφανώς σημαντικότερη από εκείνη στην οποία θα είχε προβεί ένας ιδιώτης πιστωτής ο οποίος βρίσκεται, έναντι της προσφεύγουσας, σε κατάσταση συγκρίσιμη προς εκείνη του συγκεκριμένου δημόσιου οργανισμού και επιδιώκει να ανακτήσει τα ποσά που του οφείλονται. Επομένως, κατά τον δικαστή της Ένωσης, κάθε πιστωτής πρέπει να επιλέξει μεταξύ, αφενός, του ποσού που του προσφέρεται στο πλαίσιο της προτεινόμενης συμφωνίας και, αφετέρου, του ποσού που εκτιμά ότι μπορεί να ανακτήσει κατά το πέρας της ενδεχόμενης θέσεως της επιχειρήσεως υπό εκκαθάριση, η δε επιλογή του επηρεάζεται από σειρά παραγόντων, όπως η ιδιότητά του ως ενυπόθηκου, προνομιούχου ή εγχειρόγραφου δανειστή, η φύση και η έκταση των ενδεχόμενων ασφαλειών που κατέχει, η αξιολόγηση των πιθανοτήτων εξυγιάνσεως της επιχειρήσεως, καθώς και το κέρδος που θα αποκόμιζε σε περίπτωση εκκαθάρισεως (βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση της 11ης Ιουλίου 2002, HAMSA κατά Επιτροπής, T-152/99, EU:T:2002:188, σκέψεις 168 και 170).
- 188 Επομένως, όπως προκύπτει από την απόφαση της 11ης Ιουλίου 2002, HAMSA κατά Επιτροπής (T-152/99, EU:T:2002:188), και ειδικότερα από τις σκέψεις της 166 έως 172, ο δικαστής της Ένωσης προέκρινε την εξέταση της ατομικής καταστάσεως των δημόσιων πιστωτών, ιδίως αναλόγως της ιδιότητάς τους ως εγχειρόγραφων ή προνομιούχων πιστωτών, προκειμένου να καθοριστεί, κατ' ουσίαν, εάν η επιλογή τους έβαινε πέραν αυτού που δικαιολογείται από τις εμπορικές απαιτήσεις ή αν μπορούσε να εξηγηθεί από τη βούληση να χορηγηθεί πλεονέκτημα στη συγκεκριμένη επιχείρηση. Συνεπώς, ο δικαστής της Ένωσης έκρινε ότι οι δημόσιοι πιστωτές δεν έπρεπε να θεωρηθούν ως ενιαία οντότητα, αλλά ότι έπρεπε να λάβει υπόψη τις συγκεκριμένες ιδιότητές τους.
- 189 Εξάλλου, πρέπει να απορριφθεί το επιχείρημα της προσφεύγουσας κατά το οποίο η απόφαση της 11ης Ιουλίου 2002, HAMSA κατά Επιτροπής (T-152/99, EU:T:2002:188), δεν ασκεί επιρροή, διότι στην υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση εκείνη όλοι οι δημόσιοι πιστωτές προέβησαν σε

διαγραφές χρεών έναντι της αποδέκτριας της επίμαχης ενισχύσεως, ενώ, εν προκειμένω, τα συμφέροντα της εταιρίας κοινωνικής ασφάλισης προφανώς δεν ελήφθησαν υπόψη για την εφαρμογή του κριτηρίου του ιδιώτη πιστωτή. Συγκεκριμένα, τα συμφέροντα της εταιρίας αυτής ελήφθησαν υπόψη ως συμφέροντα μεταπτωχευτικού πιστωτή (αιτιολογική σκέψη 110 της προσβαλλομένης αποφάσεως) (βλ. σκέψεις 161 έως 163 ανωτέρω).

- 190 Τέλος, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι το σκεπτικό της αποφάσεως της 11ης Ιουλίου 2002, HANSA κατά Επιτροπής (T-152/99, EU:T:2002:188, σκέψεις 168 και 170), περιελήφθη αυτούσιο στην απόφαση της 17ης Μαΐου 2011, Buczek Automotive κατά Επιτροπής (T-1/08, EU:T:2011:216, σκέψη 84).
- 191 Δεύτερον, όσον αφορά την απόφαση της 11ης Σεπτεμβρίου 2012, Corsica Ferries France κατά Επιτροπής (T-565/08, EU:T:2012:415, σκέψεις 85 έως 94), την οποία επίσης επικαλέσθηκε η Επιτροπή, πρέπει να γίνει δεκτό, όπως προβάλλει η προσφεύγουσα, ότι δεν ασκεί επιρροή εν προκειμένω. Συγκεκριμένα, το ζήτημα που τέθηκε στην απόφαση εκείνη ήταν το κατά πόσον η Επιτροπή είχε ορίσει, κατά τρόπο ενιαίο, τις οικονομικές δραστηριότητες του Γαλλικού Δημοσίου για τις οποίες μπορούσε ενδεχομένως να υπάρχει ανάγκη προστασίας της εικόνας του και όχι το κατά πόσον το κράτος θα έπρεπε να θεωρηθεί ως ενιαίος πιστωτής.
- 192 Τρίτον, υπενθυμίζεται ότι, ιδίως με τις αποφάσεις που παρατίθενται στη σκέψη 61 ανωτέρω, το Δικαστήριο επισήμανε την ανάγκη να λαμβάνεται υπόψη, κατά την εφαρμογή της αρχής του ιδιώτη πιστωτή, ο ιδιώτης πιστωτής που βρίσκεται σε κατάσταση κατά το δυνατόν πλησιέστερη εκείνης του δημόσιου πιστωτή και που επιδιώκει την είσπραξη των ποσών τα οποία του οφείλει δανειστής που αντιμετωπίζει οικονομικές δυσχέρειες, πράγμα που σημαίνει ότι το κράτος δεν πρέπει να θεωρείται ως ενιαίος πιστωτής, στον οποίο συγκεντρώνονται όλοι οι συγκεκριμένοι δημόσιοι πιστωτές.
- 193 Τέταρτον, όπως ορθώς προβάλλει η Επιτροπή, κατά τη σχετική με τις κρατικές ενισχύσεις νομολογία απαιτείται, σε ορισμένες περιπτώσεις, να γίνεται διάκριση μεταξύ του ρόλου του Δημοσίου ως οικονομικού φορέα και του ρόλου του ως δημόσιας εξουσίας (βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση της 14ης Σεπτεμβρίου 1994, Ισπανία κατά Επιτροπής, C-278/92 έως C-280/92, EU:C:1994:325, σκέψη 22). Επομένως, στον τομέα των κρατικών ενισχύσεων, το κράτος δεν απαιτείται, κατ' ανάγκην, να θεωρηθεί ως ενιαία οντότητα.

[παραλειπόμενα]

- 196 Από το σύνολο των προεκτεθέντων προκύπτει ότι, αν το κράτος θεωρηθεί ως ενιαίος πιστωτής, τούτο θα μπορούσε να οδηγήσει στο να γίνει δεκτό ότι ορισμένοι δημόσιοι πιστωτές πρέπει να λάβουν απόφαση αντίθετη προς τα συμφέροντά τους και να μην υιοθετήσουν συμπεριφορά παρόμοια με εκείνη ιδιώτη πιστωτή ευρισκόμενου στην ίδια κατάσταση, τούτο δε αντιθέτως προς τη νομολογία που παρατίθεται στη σκέψη 61 ανωτέρω. Επομένως, η επιχειρηματολογία της προσφεύγουσας, σχετικά με το ότι το κράτος πρέπει να ληφθεί υπόψη ως ενιαίος πιστωτής, πρέπει να απορριφθεί.

[παραλειπόμενα]

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έκτο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει το άρθρο 2 της αποφάσεως (ΕΕ) 2015/1826 της Επιτροπής, της 15ης Οκτωβρίου 2014, σχετικά με την κρατική ενίσχυση SA.33797 (2013/C) (πρώην 2013/NN) (πρώην 2011/CP) την οποία έθεσε σε εφαρμογή η Σλοβακία υπέρ της NCHZ.

- 2) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει, επιπλέον των δικών της δικαστικών εξόδων, και τα δικαστικά έξοδα της AlzChem AG.
- 3) Η Σλοβακική Δημοκρατία και η Fortischem a.s. φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.

Berardis

Παπασάββας

Spineanu-Matei

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 13 Δεκεμβρίου 2018.

(υπογραφές)